

Ἰούνιος

Κυριακή 1η Ἰουνίου 2025

Κυριακή τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄
Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

(Ἰωάν. 17, 1 – 13).

«τό ἔργον ἐτελείωσα» (Ἰωάν. 17, 4).

Ἡ σημερινή Κυριακή εἶναι ἀφιερωμένη στούς ἁγίους καί θεοφόρους 318 πατέρες τῆς Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Αὐτή τήν ἡμέρα ἀκοῦμε τόν Ἰησοῦ νά συνομιλεῖ με τόν Θεό Πατέρα καί νά Τοῦ λέγει: «τό ἔργον ἐτελείωσα». Τό ἔργο πού ἀνέλαβε ὁ Θεάνθρωπος Κύριος ἦταν νά δοξάσει τόν Πατέρα μέ τήν επίσκεψή Του στήν ἀνθρωπότητα. Πράγματι δόξασε τόν Πατέρα μέ τόν ἁγιασμό τῆς φύσης, μέ τήν ἴδρυση τῆς Ἐκκλησίας καί μέ τό ἄνοιγμα τοῦ δρόμου τῆς μέθεξης τοῦ ἀνθρώπου μέ τό Θεοῦ. Αὐτό τό ἔργο τοῦ Ἰησοῦ τό συνέχισαν στό διάβα τοῦ χρό-

νου οἱ Ἅγιοι Πατέρες, οἱ ὅποιοι στέκονται διαχρονικά πρότυπα κάθε πιστοῦ.

Ὁ Κύριος ὁμολογεῖ στήν προσευχή Του ὅτι: «τό ἔργον ἐτελείωσα» μέ ἐπίγνωση, διότι, κατ' ἀρχήν, ἤλθε στόν κόσμο καί ἀγίασε τόν κόσμο. Ἔφερε τό φῶς καί τήν ἀφθαρσία μέσα στή φθορά. Ἔφερε τήν ἐλπίδα μέσα ἀπό τόν πόνο. Ἔφερε τήν ἀληθινή ζωή μέσ' ἀπό τόν θάνατο. Ἀγίασε τόν ἄνθρωπο μέ τή σάρκα Του. Ἀγίασε τή φύση μέ τήν παρουσία Του σ' αὐτήν. Ἀποκατέστησε τήν πανάρχαια ἁρμονία, ἡ ὁποία διασαλεύτηκε μέ τήν ἀνυπακοή τῶν πρωτοπλάστων. Ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ φανερώνεται στήν ὑπερέλεια καί ἀψεγάδιαστη δημιουργία. Αὐτή τήν τελειότητα διασάλεψε ἡ ἁμαρτία. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς καί ἀναπλάθει τήν κατημαγμένη δημιουργία. Τήν καθιστᾷ τέλεια καί ἀκέραιη, ὅπως πρωτοδημιουργήθηκε. Ἔτσι καί πάλι ὁ Δημιουργός δοξάζεται ἀπό τό δημιουργικό ἔργο Του καί δέχεται τήν ἀκατάπαυστη δοξολογία ἀπό τά πλάσματά Του. Αὐτό τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ τό συνεχίζουν οἱ μαθητές μαζί με ὄλους τούς ἁγίους στό διάβα τοῦ χρόνου. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες εἶναι οἱ διδάσκαλοι αὐτῆς τῆς

ἀλήθειας. Εἶναι αὐτοί πού μέ τή ζωή, τό παράδειγμα, τά λόγια καί τά κείμενά τους μᾶς δείχνουν τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά προοδεύουμε στήν ἀγιότητα. Μέσ' ἀπό τόν ἐξαγιασμό ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀποκατάσταση τῆς ἀνθρώπινης φύσης καί ἡ ἀρμονία μέ τό περιβάλλον στό ὁποῖο ζοῦμε. Οἱ Πατέρες μᾶς δείχνουν τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά λύσουμε τό σύγχρονο δράμα τοῦ διχασμοῦ τῶν ἀνθρώπων καί τοῦ βιασμοῦ τῆς φύσης. Ὅλα τά κοινωνικά προβλήματα καί ὅλα τά οἰκολογικά θέματα μποροῦν νά λυθοῦν μόνο μέσ' ἀπό τόν ἀγιασμό τοῦ καθενός. Κανένα σύστημα καί καμία μέθοδος ἐρήμην τοῦ Θεοῦ δέν πρόκειται νά βελτιώσῃ τή ζοφώδη κατάσταση τοῦ σύγχρονου κόσμου. Μόνον ἐάν ἀφουγκραστοῦμε τούς Ἁγίους Πατέρες, μποροῦμε νά μιμηθοῦμε τόν Ἰησοῦ καί νά δραπετεύσουμε ἀπό τίς περιπέτειες, στίς ὁποῖες πέφτουμε μέ τήν ἀμαρτωλότητά μας.

Ὁ Κύριος ὁμολογεῖ ὅτι: «τό ἔργον ἐτελείωσα», διότι, κατά δεύτερον, ἴδρυσε τήν Ἁγία Ἐκκλησία. Ἡ τελείωση τοῦ ἔργου τοῦ Θεανθρώπου βρίσκεται στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό δικό Του

σῶμα, πού ἐνεργεῖ σύμφωνα μέ τό δικό Του θέλημα μέσα στήν ἱστορία. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι αὐτός ὁ τρόπος συνάντησης καί σχέσης Θεοῦ καί ἀνθρώπου. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ δέν θέλησε τό κάποτε ἀλλά τό πάντοτε. Δέν ἦλθε στόν κόσμο γιά νά ἐνωθεῖ κάποτε μέ τόν ἄνθρωπο. Ἦλθε γιά νά ἐνωθεῖ μέ τόν ἄνθρωπο πάντοτε. Αὐτό τό πάντοτε ἐπιτυγχάνεται μέσα στήν Ἐκκλησία. Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἐνότητα τοῦ Πατέρα μέ τά παιδιά Του. Πάνω σ' αὐτή τήν ἐνότητα χτίζεται καί ἡ ἐνότητα τῶν παιδιῶν μεταξύ τους. Μέσα σ' αὐτή τή συναρμογή κτιστοῦ καί ἀκτίστου ὑμνεῖται καί δοξολογεῖται ὀλόκληρη ἡ Ἁγία Τριάδα. Στήν Ἐκκλησία τό ἀνθρώπινο ἐξαγιαζεται, ἐπειδή τό θεῖο ἐξανθρωπίζεται. Διά τῶν μυστηρίων συνεχῶς κατεβαίνει ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ καί ἐνώνεται μέ τούς πιστούς Του. Μέ τήν ἐνέργεια καί τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καί μέσω αὐτῆς τῆς μυσταγωγικῆς ἔνωσης δοξάζεται ἡ Ἀρχή τοῦ παντός, ὁ Θεός Πατέρας. Αὐτή ἡ πραγματικότητα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ τελείωση τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ. Αὐτή ἡ εὐλογημένη ἐμπειρία δέν εἶναι

μόνον τοῦ παρόντος κόσμου. Εἶναι ἡ ζωὴ πού ξεκινάει μέσα στόν ἱστορικό χρόνο καί θά ὑπάρχει πάντοτε στήν ὑπέρβαση τοῦ χρόνου, δηλαδή στήν αἰωνιότητα.

Ὁ Κύριος, καθῶς συνομιλεῖ σήμερα μέ τόν Θεό Πατέρα, ὑπογραμμίζει: «τό ἔργον ἐτελείωσα», διότι πράγματι τό τελείωσε μέ τή θυσία καί τήν Ἀνάσταση. Τό ἔργο Του ἦταν νά δοξάσει τόν Πατέρα μέ τήν κάθοδό Του στόν κόσμο, μέ τήν ἴδρυση τῆς Ἐκκλησίας καί μέ τήν ἔνωση Θεοῦ καί ἀνθρώπου. Τό Αἷμα καί ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ γίνονται ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀνθρώπων. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες βίωσαν αὐτή τή δόξα μέ τή γνώση τοῦ Θεοῦ. Ἡ θεογνωσία τῶν Πατέρων εἶναι ἡ ἀληθινή γνωριμία μέ τόν Θεό. Αὐτή ἡ γνωριμία στηρίζεται καί ἀναπτύσσεται μέ τή ζωντανή σχέση τοῦ πιστοῦ μέ τόν Πλάστη, ἡ ὁποία ἀρχίζει μέσα στά μυστήρια καί δέν τελειώνει ποτέ. Σήμερα, πού τά πάντα παραπαίουν κάτω ἀπό τήν ἀμφισβήτηση, τήν καχυποψία, τήν ἀπιστία, τήν κακότητα, τήν ἁμαρτία, τήν ἐκμετάλλευση καί τόν ἀτομισμό, ἔχουμε ἀνάγκη νά ἀκοῦμε τόν λόγο τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τόν Πατέρα:

«τό ἔργον ἐτελείωσα». Μέσα στή μοναξιά, στή ἀπελπισία, στή σκληρότητα καί στήν ἀπανθρωπιά πού ζοῦμε στρέφουμε τά μάτια στόν Θεάνθρωπο Λυτρωτή. Στό πρόσωπό Του βλέπουμε Ἐκεῖνον πού ἔρχεται καί ἐργάζεται γιά τήν ἀποκατάσταση τῶν πάντων. Ἡ τελειότητα τῆς ἐργασίας Του εἶναι ἡ δική μας ἀπαντοχή. Ἐπειδή Ἐκεῖνος ὀλοκλήρωσε τό ἔργο Του, μπορούμε ἐμεῖς νά ἀπολαμβάνουμε τούς καρπούς τῶν κόπων Του. Σκόρπισε τήν ἀγάπη, ἔσπειρε τήν ἐλπίδα καί τή χαρά, κατάργησε τόν θάνατο, καθάρησε τήν ἀμαρτία, θεμελίωσε τή ζωή, ἐνέπνευσε τήν ἐνότητα μαζί Του καί μεταξύ μας, δόξασε τόν Πατέρα, ἀλλά δόξασε καί τόν ἄνθρωπο. Ἀπόδειξη τῆς τελειότητας τοῦ ἔργου Του εἶναι ἡ ὑπαρξη τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἄς ἀφουγκραζόμαστε τά λόγια τους καί ἄς μιμούμαστε τή ζωή τους. Τότε κι ἐμεῖς θά γινόμαστε κομμάτι ἀπό τήν τελειότητα τῆς ἐργασίας τοῦ Χριστοῦ. Θά γινόμαστε αἰτία δοξολογίας τῆς Ἁγίας Τριάδας. Αὕτη ἡ δοξολογία εἶναι ὁ σκοπός, ἡ χαρά καί ἡ δικαίωσή μας ἀπό τώρα καί γιά πάντα. Ἀμήν.